

Dilqəm Əhməd

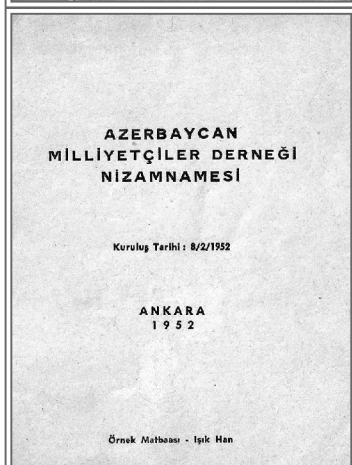
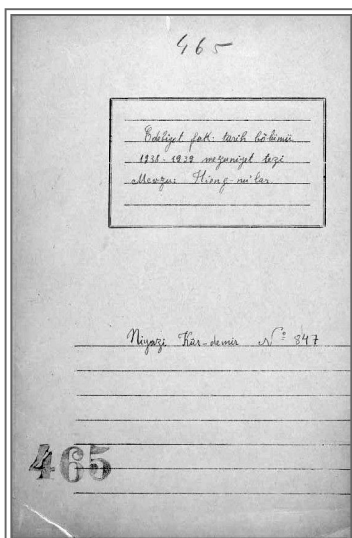
1902-ci il.

17 il sonra müstəqil Azərbaycan Cümhuriyyətinin Baş naziri olacaq şəxs Odessa şəhərində ali təhsil alır. Odessa Universitetinin Hüquq fakültəsində oxuyan bu gənc azərbaycanlı tələbələrə birlikdə "Həmyerililər" təşkilatını qurur, gənc yaşlarından ictimai-siyasi fəaliyyətə qatılır. Həmin illərdə bir çox türk tələbə kimi, Bağçasarayda yaşayan yazıçı-publisist, maarifçi, düşüncə adamı, məşhur "Dildə, fikirdə, əməldə birlik" ideyasının müəllifi İsmayıl bəy Qaspiralını görməyə gedir.

Gələcək Baş nazir Nəsim bəy Yusifbəyli idi. O, Bağçasarayda tək-cə İsmayıl bəylə deyil, onun qızı Şəfiqə xanımla da tanış olur və bu tanışlıq bir müddət sonra evlilikdə nəticələnir. 1906-cı ildə onlar ailə həyatı qururlar. Həmin ilin sentyabrında gənc ailə Gəncəyə gəlir, Şəfiqə xanım Nəsim bəyin ailəsi ilə tanış olur. Bu evlilikdən onların Zöhrə və Niyazi adlı iki övladı doğulur.

Sonralar Nəsim bəylə Şəfiqə xanım faktiki ayrılısalar da, onların bir-biri ilə məktublaşmalarında övladlarına olan məhəbbətlərinin nə qədər güclü olduğunu görürük. Bir məktubunda Nəsim bəy yazır: "Uşaqları xatırladıqca, varımdan yox oluram. Yuxum ərsə çəkilib, rahatlığım itib". Onların ayrılığına Nəsim bəyin Gəncədə başqa bir qadınla münasibəti səbəb olmuşdu.

Azərbaycan Cümhuriyyəti dövründə Şəfiqə xanım erinin vətəninə gəlir. Burada Xalq Maarif Nazirliyi yanında uşaq bağçaları üçün tərbiyəçilər hazırlayan kurslar təşkil edir, dövrü mətbuatda qadın azadlığı mövzusunda yazılarla çıxış edir. Cümhuriyyətin işğaldan, 1920-ci il mayın əvvəllərində Nəsim bəyin Kürdəmir qəzasında müəmmali şəkildə qətlə yetirilməsindən sonra Türkiyənin Azərbaycandakı səfiri Mahmud Şövkət Əsəndalın köməyi ilə Türkiyəyə gedə bilir.

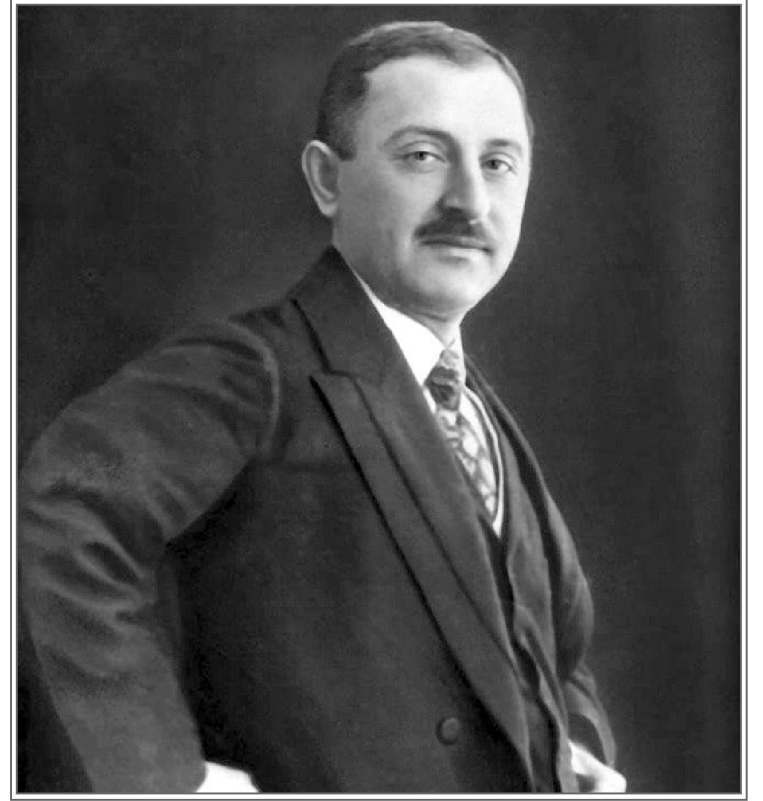
Bu zaman Nəsim bəyin oğlu Niyazinin 12 yaşı vardı. Sonralar atasından xəbər aldığı son məkan olan Kürdəmirin adını soyad kimi götürən Niyazi Yusifbəyli 1908-ci ildə Gəncədə anadan olub. Professor Hacı Nəcəfoğluna görə, Şəfiqə xanım Niyazi adını Türkiyə tarixində önəmli yeri olan İttihad və Tərəqqinin mühüm simalarından Resneli Niyaziyə (1873-1913) görə qoyması ehtimal edilə bilər. Çünki atası İsmayıl bəyin Jön-Türklərlə yaxın münasibəti vardı.

Qaspiralı qızına yazdığı məktublarda nəvəsi Niyazi haqqında da bəhs edib. Məsələn, 8 iyul 1911-ci ildə Şəfiqə xanıma göndərdiyi məktubunda Qaspiralı yazır: "Sevgili Şəfi. Uşaqlar elə sağlam və şendirlər ki, onlar haqqında mənim yazmağıma və sənə qayğılanmağıma gərək yoxdur. Hər sabah yatağıma qədər gəlib onları qovanadək çəkişdirirlər".

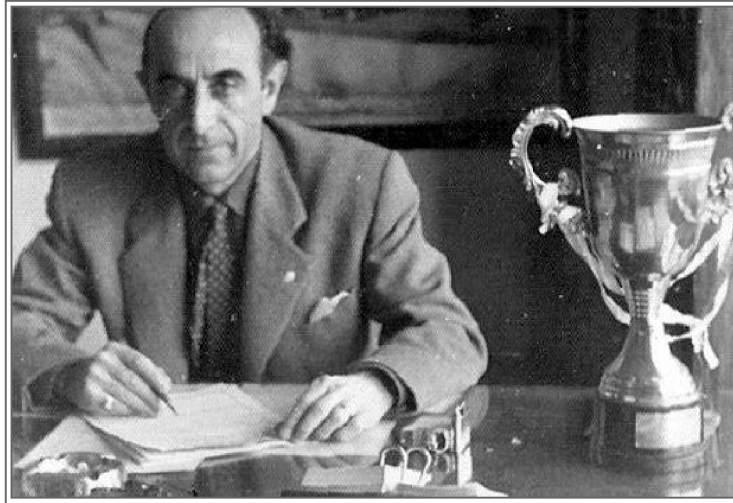
Zərdabının oğlu ilə bir arada

Ailə İstanbula gəldikdən sonra Niyazi Qalatasaray liseyində orta təhsil alır, ardınca İstanbul Universiteti Dil və tarix fakültəsinin tarix bölümündə oxuyur, buradan məzun olur. 1939-cu ildə "Hiung-nular" adlı elmi işi müdafiə edir. Bir müddət müəllimlik edir (1940-cı illərdə Ərzurum liseyində), daha sonra Bədən Təbiiyati Ümummüdiriyyində çalışır. Rusca və fransız dillərində bildiyi üçün bu qurumun xarici əlaqələr şöbəsinə fəaliyyət göstərir.

Niyazi bəy gənclik illərindən etibarən mühacirlərin Türkiyədə qurduqları ilk təşkilatlarda təmsil olunub. 1920-ci illərin sonunda İstanbula Müsavat Partiyası Xarici Bürosunun Mədəniyyət Komitəsinin nəzdində Azəri-Türk Gənclər Birliyi yaradılır. Təşkilatın sədri Cümhuriyyət deputatı Məhəmmədsadiq Aran olur. Təşkilatın katibi İsmayıl Sarı İmanquluoğlu seçilir. Fəal üzvlər isə Şəfi bəy Rüstəmbəyli, Səlim Ağasıbəyli, Məhəmməd Ağaoğlu, Niyazi Yusifbəyli idi.

Nəsim bəy Yusifbəylinin Ankarada infarkt keçirən oğlu

İşğal günü, mühacirətin başlanğıcı

Mühacirətdə nəşr olunan "Mücahid" jurnalının 8-ci sayında Niyazi Yusifbəyli imzası ilə "Aprel 1920 və bir xatirə" başlıqlı yazı dərc olunub. 27 aprel işğalı ilə bağlı bu yazıda Niyazi bəy Yusifbəyli ailəsinin həmin gün yaşadığı hadisələrə toxunub:

"...Nəhayət, məşum an gəlib çatdı. O axşam Dr. Ağayevlərdəyik. Söhbət arasında insafsız istiləclərin hücumumuzu keçirdiyi söylenilir. Bunların qarşısını alacaq şanlı ordumuz haradadır? Axı bu ordunu neçə dəfə gözlerimiz yaşararaq, ittixardan sinəmiz qabararaq Bakı və Gəncədəki paradlarda seyr etmiş, dünyaya meydan oxuyacaq qənaətinə gəlmişdik. Halbuki, qəhrəmanlarımız bu kritik anlarda vətənin uzaq bir köşəsində ermənilərin hərəkəti ilə məşğuldu".

Niyazi bəyin yazdığına görə, həmin gecə Gəncəyə getməyə qərar verilib: "Tələsik yeyilən yeməklərdən sonra gərəkli olan ehtiyaclar üçün zəruri əşyalar alındı, son dəfə Baş nazirliyin maşınına minildi. Boş və səssiz küçələrdən sürətlə keçilərək gur vağzal binasına gəldi. Kupelərə yerləşdik. İntizar başlandı".

Lakin bu əsnada artıq bolşeviklər hakimiyyəti ələ keçirdikləri üçün hər tərəf silahlı şəxslərlə dolu idi. Silahlıların ilk hücum etdikləri yerlərdən biri də vağzal olur. Qatar təxliyə edilir. Nəsim bəyin ailəsi piyada şəkildə şəhərin uzaq bir köşəsinə yola düşürlər. Niyazi bəy yazır ki, bu yürüyüş mühacirətin başlanğıcı idi.

bəyli, İsgəndər xan Xoyski, Mirzə Hacızadə, Hüseyn Camalbəyov olur.

Niyazi bəy 1952-ci il fevralın 8-də Ankarada təsis edilən Azərbaycan Milliyyətçilər Dərnəyinin qurucu üzvlərindən olub. Nizamnamədə dərnəyin qurucuları kimi bu şəxslər

göstərilir: Əhməd Ulusoy (mühəssib), Əli Taşkənt (mühəndis), Çingiz Göygöl (inşaatçı), Hidayət Turanlı (mühəndis), İsa Göçər (mühəndis), İsgəndər xan Xoyski (hüquqşünas), Qadir Dilcan (mühəndis), Mehmet Altınbay (pilot), Nağı Bayramgil (mühəssib), Niyazi Kürdəmir (müəllim), Səfət Zərdabi (mühəndis).

Tale Nəsim bəy Yusifbəylinin oğlu ilə Həsən bəy Zərdabının oğlunu bir araya gətirmişdi.

Qurulan dərnəyin "Türk izi" adlı mətbu orqanı da fəaliyyətə başlayır. Aylıq türkçü dərgi kimi təqdim edilən jurnalın nəşriyyat müdiri Şirin Şirvan-

lı idi. Jurnalın ilk sayında (1952-ci il, may ayı) Niyazi Kürdəmirin "Azərbaycan və mühacirətlər" başlıqlı məqaləsi dərc olunub. Yazıda qədim dünya dövründən orta əsrlərədək Azərbaycan ərazisinə köç edən tayfalar, xalqlardan bəhs edilir. Bu yazısında o, digər mühacir Mirzəbəla Məhəmmədzadənin "Azərbaycan tarixində Türk Albaniya" (1951) kitabına ad çəkmədən qarşı çıxır. Jurnalın növbəti saylarında N.Kürdəmirin "Erməni və gürcü ittihadı", "Aktual məsələ", "Dərsdən ibrət almayan qafillər", "Qovma və təkrar qəbul" adlı məqalələri dərc olunub.

"Türk izi" jurnalı Azərbaycanın istiqlal mübarizəsi tarixində önəmli yer tutsa da, təəssüf ki, mühacirətdaxili qarşıdurmalarda davamlı yer alıb. Müsavat Partiyası və Məhəmmədəmin Rəsulzadə əleyhinə yazılar dərc edib. Niyazi bəy də bu qarşıdurmada tərəf kimi çıxış edib.

Niyazi bəyin əməkdaşlıq etdiyi digər nəşr "Mücahid" dərgisidir. Bu jurnalın sahibi Çingiz Göygöl, müdiri isə Səfət Zərdabi olub. Niyazi bəy qohumu olan Çingiz bəylə yaxın dost olub. Niyazi bəy bu jurnalda bir neçə yazı qələmə alıb, Jean Bruce adlı müəllifin "Miq təyyarəsini necə qaçırdım" adlı əsərini silsilə şəkildə tərcümə edib.

Niyazi Yusifbəyli 1964-cü il dekabr ayının 25-də gecə saatlarında Ankaradakı evində keçirdiyi infarkt nəticəsində vəfat edib.

"Cümhuriyyət" qəzetində dərc olunan elanda yazılıb: "Təəssüflə xəbər aldığımıza görə, Futbol Federasiyası xarici əlaqələr müdiri Niyazi Kürdəmir keçirdiyi ani infarkt nəticəsində dünən gecə vəfat etmişdir. İstanbula oynanılan Bolqarıstan milli oyununun təşkili işlərində xeyli yorulan Kürdəmir Ankaraya döndükdən sonra dünən Ankara yolu ilə Sofiyaya keçən müsafirlərə Ankaranı gəzdirmiş və yola saldıqdan sonra Federasiya bürosuna gəlmişdir. Federasiyada da bir süre çalışan Kürdəmir, hər zamankı gəlibi aradaşlarından şakalayaşaraq ayrılmış və gecə evində keçirdiyi kalb krizi sonunda gözlerini həyata kapamışdır. Kederli ailəsinə başsağlığı, mərhumu Tanrıdan mağfiyyət dilərik."

Qeyd edək ki, Niyazi bəy Nəzakət adlı xanımla ailə həyatı qurub. 1945-ci ildə oğlu dünyaya gəlib. Oğluna atasının adını verib. 2015-ci ilin dekabrında oğlu Nəsim Yusifbəyli və-

fat edib. Niyazi bəyin qızı Şaika xanım hazırda Ankarada yaşayır.

Nəsim bəyin qızı, Niyazinin bacısı Zöhrə xanım isə Azərbaycan Cümhuriyyətinin xaricdə təhsil almağa göndərdiyi yüz tələbədən biri olan Mirza Hacızadə (Göygöl) ilə ailə həyatı qurub.

Taleyinə ərindən sonra övladının da vəfatını görmək yazılan Şəfiqə xanım isə 1975-ci ilin 31 avqustunda həyata gözlerini yumub, sentyabrın 1-də Zincirliqyuyə məzarlığında dəfn olunub.

